

SUSIKKO

METSÄHISTORIAN SEURA RY:N JÄSENTIEDOTE

2/2009 11.5.2009

Terveisiä vuosikokouksesta

Metsähistorian Seura ry jakoi vuosikokouksessaan 1.4.2009 Tieteiden talolla Helsingissä kolme ansioplakettia ansiokkaasta toiminnasta Metsähistorian Seuran tarkoituksien hyväksi. Ansiopaketin ojentaminen on seuran kiitos ja arvostuksen osoitus metsähistorian harrastuksen ja metsäperinteen tallennuksen sekä jäsenten yhteisöllisyyden edistämiseksi tehdystä työstä. Ansiopaketin saivat tänä vuonna metsätalousinsinööri Pekka Eini, metsätalousneuvos Risto Hyvärinen ja professori emeritus Matti Palo. Toista kertaa jaossa olleen pro gradu -palkinnon vastaanotti VTM Hanna Mäkinen. Pro gradu -palkinto jaettiin yhdessä Metsänhoitajaliiton kanssa.

Metsätalousinsinööri Pekka Eini on ollut Metsähistorian Seuran aktiivinen jäsen sen perustamisesta 1994 alkaen. Pitkältä työrupeamalta Pekka Einille on kertynyt runsain mitoin ns. hiljaista tietoa, jota hän on ilmeikkäällä tavalla jakanut mm. Metsähistorian Seuran opinretkillä. Postimerkit ovat olleet Pekka Einin erityiskeräilyn kohde. Kokoelmistaan hän on koonnut "Metsä on ystäväsi" -tarinan, jonka Suo-

lua soutamassa" -tarina eli tervaveneen kyydissä rajalta rajalle ja joen tarina tuon ajan jälkeen.

Metsätalousneuvos Risto Hyvärinen on ollut paitsi Metsämiesten Säätiön asiamiehenä myös yksityishenkilönä seuran merkittävä taustavaikuttaja ja tukija. Eri-tyismaininnan ansaitsee Risto Hyvärisen toiminta Metsähistorian Seuran tilintarkastajana ja lukuisten vuosikokousten asiantuntevana puheenjohtajana. Metsähistorian Seuran opintomatkoilla Risto Hyvärinen on ollut aktiivinen osallistuja ja toimija. Osallistuminen ja opintoretkien arviointi on ollut omiaan kehittämään Metsähistorian Seuran opintoretkien laatua ja vaikuttavuutta. Nykykielen mukaan niillä alkaa olla oma brändinsä.

Professori Matti Palolle läheinen asia on metsähistorian ja -perinteen vaaliminen ja esilletuominen. Myös tutkimustyössään ja julkaisuissaan hän usein ottaa mukaan aiheen pitkän aikavälin kehityksen. Esimerkki tästä on hänen laaja katsauksensa Suomen metsätalouden ja yhteiskunnan kehitykseen Vuosilustossa 2004–2005. Matti Palon kesäpaikka Lepistön

tila Toholammilla on hieno esimerkki perinteen vaalimisesta. Vuonna 2000 aloitaneen metsähistoriaiyhdistyksen Alnus ry:n perustaminen ja toiminnan johtaminen on paljolta Matti Palon käsialaa.

VTM Hanna Mäkisen Helsingin yliopiston yhteiskuntahistorian laitoksen poliittisen historian alaan kuuluvan tutkielman nimi on *Lapin metsien mahdollisuudet – Puunjalostusteollisuus ja keskustelu Pohjois-Suomen suurista metsähakkuista vuosina 1951–1957*. Vuosikokouksessa palkinnon vastaanottaja avasi opinnäytetyötään runsaasti mielenkiintoa herättäneellä puheenvuorollaan.

Vuosikokouksen esitelmän piti seuramme sihteeri FT Leena Paaskoski aiheenaan ”Herrat, pomot ja jätkät – Metsäammattikuntien välisistä suhteista”. Esitelmä kirjoitti runsaan keskustelun.

Metsähistorian Seuran vuosikokouksessa Seuran hallitukseen uutena jäsenenä valittiin MMT Tapani Tasanen Ähtäristä. Seuran puheenjohtajana jatkaa MH Juhani Huittinen Mikkelistä. Kokouksessa hyväksyttiin toimintasuunnitelmaan kuuluvista tämän vuoden tapahtumista, Moni-ilmeinen metsä -seminaarista 10.9.2009 Jyväskylässä ja kotimaan opintoretkestä 11.–12.9.2009 Kuopion seudulla on kutsut toisaalla tässä jäsentiedotteessa.

Tervetuloa osallistumaan!

Juhani Huittinen
Metsähistorian Seuran hallituksen
puheenjohtaja
juhani.huittinen@gmail.com

Herrat, pomot ja jätkät – Metsäammattikuntien välisistä suhteista

Vuosikokousesitelmä 1.4.2009

Metsähistorian Seuran hallituksen toivomus metsäammattikuntien välisten suhteiden historiaa valottavasta esitelmästä seuran vuosikokouksen yhteydessä osoitautui kiinnostavaksi aiheeksi. Puolen tunnin esitelmää seurasi tunnin mittainen vilkas keskustelu, jossa esitelmä täydentyi kuulijakunnassa olleiden metsäammatilaisien omilla kokemuksilla ja näkemyksillä 1900-luvun metsäalan koulutuksesta ja työelämästä.

Kirjassaan Tukkimetsistä ja uittopuroilta vuonna 1923 Sakari Pälsi valotti omia havaintojaan metsäammatilaisista seuraavasti: *Herrojen ja jätkien välissä ovat pomot, hieman epämääräisessä asemassa, josta ei aina olla selvillä. Jätkät epäilevät niitä herroiksi, ja herrat pitävät jätkinä. Joka tapauksessa ne muodostavat tukkityömaiden keskiluokan, joka puolestaan katselee naapureitaan omalta kannaltaan.*

Pälsi nosti havainnollisella tavalla esiin kolmen keskeisimmän metsäammatin – metsänhoitajien, metsätoimihenkilöiden ja metsätyöntekijöiden – selkeän hierarkian, joka onkin ollut kenties keskeisin ja määrävin piirre 1800–1900-luvun metsäammattikuntien välisissä suhteissa. Samanlaisia havaintoja esittivät nimittäin monet 2000-luvun taitteessa haastatellut metsäammatilaiset.

Metsäammattien välinen hierarkia rakennettiin koulutuksella, ja sitä tuettiin työelämässä varaamalla tietyt työtehtävät tietyn koulutuksen saaneille henkilöille, rakentamalla linjaorganisaatioita ja tarjoamalla erilaisia etuja organisaation eri tasoilla. Nämä hierarkiat muokkasivat puolestaan sosiaalisia suhteita ja tapakulttuuria. Esimerkiksi puhuttelusäännöt

olivat tiukasti sidoksissa koulutukseen ja työtehtävään vähintään 1970-luvulle asti. Hierarkiat vaikuttivat myös näkemyksiin kunkin ammattikunnan osaamisesta – sen koettiin eri ammateissa vaihtelevan analyttisyydestä konkreettisiin kysymyksiin ja lopulta käytäntöön ja toisaalta edellyttävän joko suurten kokonaisuuksien, pienempien osa-alueiden tai vain yksittäisten työtehtävien hallintaa.

Kun ammattikuntien rajat olivat selviä ja sosiaaliset suhteet tarkasti määriteltyjä, keskinäistä kunnioitusta voitiin ylläpitää ainakin muodollisesti puhumalla metsäammattikuntia yhdistävästä metsämieshengestä. Puheiden takana oli kuitenkin varsin monenlaisia kokemuksia ja käsitteitä riippuen kunkin asemasta esimiehenä tai alaisena. Siinä missä joku koki metsämieshenkeä ja hyvän yhteispelin edellytyksiä, toinen saattoi aistia käskyilmapiiriä. Siitä huolimatta esimerkiksi linjaorganisaatiota pidettiin usein selkeänä rakenteena, jonka osana oli ainakin helpo toimia. Vastuu ratkaisuista ja ohjeistuksesta oli aina esimiehellä.

Monenlaiset muutokset ovat viimeistään 1990-luvulta lähtien huojuttaneet metsäalan perinteisen hierarkian vahvoja tukipaaluja. Koulutus on kaikkien metsäammattien osalta lisääntynyt ja samalla muuttanut niitä. Koulutus ja työtehtävät ovat eriytyneet, eikä esimerkiksi metsänhoitajan koulutusta enää yksiselitteisesti seuraa ”metsänhoitajan tehtävä”. Vertikaaliset linjaorganisaatiot ovat jääneet historiaan, kun ensin horisontaaliset tiimiorganisaatiot ja sen jälkeen monet muut vastaavat rakenteet yleistyivät. Ammattikulttuureja alkoivat korvata usein vahvemmat työpaikkakulttuurit – metsäammattilaisen lähin viiteryhmä ei ehkä ollutkaan enää oma ammattikunta, vaan omat työkaverit. Ylipäätään käsitys staattisesta ammatista on korvautumassa joustavammalla asiantuntijuuden käsitteellä.

Leena Paaskoski

A J A N K O H T A I S E T

Vuoden 2009 jäsenmaksut

Vuosikokouksen päätösten mukaisesti vuoden 2009 jäsenmaksut ovat **henkilöjäseniltä 17 euroa ja kannatusjäseniltä 60 euroa**. Muistathan huolehtia jäsenyytesi säilymisestä maksamalla jäsenmaksusi ajoissa.

Jäsenmaksulaskusi on tämän Susikon liitteenä!

Jäsenuutisia

Metsähistorian Seuran hallitus on hyväksynyt Lauri Hemmin, Tero Halosen, Juhani Hakkaraisen, Seija Hakkaraisen ja Samuli Helaman seuran uusiksi jäseniksi. Erkki Tunkkarin jäsenyyden on todettu päättyneen.

Liity Metsähistoria-postituslistalle!

Metsähistorian Seura on perustanut kevään kuluessa metsähistoriasta ja sen tutkimuksesta kiinnostuneita varten oman sähköpostilistan, jolle on jo ilmoittautunut joukko metsähistorian tutkijoita ja harrastajia. Listan jäsenet voivat vaivattomasti tiedottaa toisilleen metsähistorian ajankohtaisista asioista tai tiedustella neuvoja metsähistoriaan liittyvissä ongelmissa.

Sähköpostilista on kaikille vapaa ja sille pääsee edelleen mukaan ilmoittamalla oman sähköpostiosoitteensa Jaana Laineelle, jaana.laine@helsinki.fi, p. (09) 191 24709.

Sähköinen

Metsähistorian Seuran hallitus on päättänyt, että seuran tiedotus siirtyy sähköiseen muotoon vuoden 2010 alusta.

Jäsentiedote tullaan julkaisemaan kolme kertaa vuodessa seuran kotisivulla ja jäsenille lähetetään sähköpostitse linkki uuteen tiedotteeseen aina sen ilmestyttyä. Uudistus merkitsee entistä nopeampaa tiedonkulkua, taloudellisia säästöjä ja mahdollistaa Susikon sisälön ja ulkoasun kehittämisen.

Niille jäsenille, joilla ei ole käytettävissä sähköpostiosoitetta, lähetetään edelleen monisteasuinen tiedote postitse.

Sähköiseen Susikkoon siirtyminen edellyttää jäsenkunnan sähköpostiosoitteiden keräämistä ja päivittämistä.

Sihteeri pyytää edelleen kaikkia jäseniä mahdollisimman pian lähettämään sähköpostiosoitteensa ja ilmoittamaan jatkossa sekä posti- että sähköpostiosoitteiden muutoksista: metsahistorian.seura@lusto.fi.

**Mikäli et voi vastaanottaa sähköpostia, ilmoita siitäkin:
Leena Paaskoski, Metsähistorian Seura, c/o Lusto, 58450 Punkaharju tai puhelimitse p. 050 3669552.**

TAPAH TUMAT

Tervetuloa Metsädivariin!

MetKu – Luston
Metsäkulttuuripäivät
12.–14.6.2009 Punkaharjulla

Metsähistorian Seura pitää MetKu-tapahtumassa jälleen **Metsädivaria**, vanhan metsäkirjallisuuden antikvariaattia, jonka tuotto käytetään seuraavan Vuosiluston tekemiseen. Tule tekemään löytöjä, keskustelemaan asiantuntevien myyjien kanssa ja tapaamaan seuran jäseniä!

Muistathan, että metsähistoriallisia kirjall löytöjä voi tehdä myös muina aikoina Luston Puodin Metsädivarista netistä, http://www.lusto.fi/palvelut/luston_puoti.html. Jos et löydä kirjalistasta etsimääsi, kysy divarista lisää.

Metsähistoriakonferenssi Norjassa 25.–28.8.2009

Vuosittainen metsähistorian seurojen ja metsämuseoiden yhteispohjoismainen konferenssi järjestetään Norjan Helgelandissa 25.–28.8.2009. Konferenssi alkaa 25.8. iltapäivällä Mosjöönessä.

Ohjelmaan kuuluvat retkeilyt sisämaahan ja rannikolle metsä- ja kulttuurihistoriallisine opastuksineen kahtena päivänä. Päätöspäivänä on seminaari ”Skoglig vegetasjonshistorie”, jossa kuullaan esitelmä kustakin Pohjoismaasta. Suomen esitelmän pitää MH Henrik Lindberg Evolta.

Konferenssin kustannukset muodostuvat lähinnä matka- ja majoituskuluista. Lennot Helsinki–Oslo–Mosjöönessä ovat edullisimman mukaan noin 400 €. Yöpymissä

Mosjööenissa tulee neljä, yhteensä noin 500 € (paluulento 29.8.).

Osallistuminen on avoin seuramme jäsenille. Suomesta on toistaiseksi tiedossa yhdeksän osallistujaa ja muutama vielä mahtuu. Kiinnostuneita pyydetään ottamaan yhteyttä Markku Rauhalahteen, p. 050 68 980, rauhalahti@kolumbus.fi.

Kuva [Rafal Konieczny](#);
[GNU Free Documentation License](#)

Moni-ilmeinen metsä – Metsähistoria-seminaari 10.9.2009

Jyväskylän yliopisto, Historian ja etnologian laitos

Tilaisuuteen on vapaa pääsy, mutta ennakkoilmoittautumista pyydetään tarjoilun vuoksi elokuussa. Tiedot tarkentuvat seuran kotisivuilla!

SEMINAARIN AVAUS 10.15–10.30
(H320)

Professori, Historian ja etnologian laitoksen johtaja Jari Ojala

ESITELMÄT 10.30–12.00 (H320)

Professori emeritus Matti Leikola
Kun tuon jaksat, niin varmasti tuonkin jaksat

Professori Hanna Snellman
Pohjoiset metsäyhteisöt tutkimuksellisenä haasteena

LOUNAS (omatoiminen) 12.00–13.00

Jakautuminen kahteen sessioon, joissa esitelmät à 20 minuuttia ja päätteeksi 30 minuutin keskustelu.

SESSIO I 13.00–14.30 (H320)

YTT Jaana Luttinen
Metsän merkityksiä paikallisissa metsäkiistoissa 1500–1850-luvulla

FM Erkki Laitinen
Huoleton tukkilainen ja maaseutuyhteisön kontrolli

FT Janne Haikari
Jyväskylä! Metsääkö sekin on!? Metsä, maaseutu, kaupunki – suomalaisen arkielinympäristön rajankäyntiä 1950-luvulta 2000-luvulle

SESSIO II 13.00–14.30 (H306)

VTM Antti Parpola
Monta näkökulmaa valtion metsiin – Metsähallituksen ´viralliset´ ja ´epäviralliset´ metsäsuhteet

VTM Riitta Mäkinen
Metsätila säätiön omaisuutena ja tarinoiden lähteenä

MMT Tapani Tasanen
Maanviljelysseurojen merkitys yksityismetsätalouden edistämisen edelläkävijöinä 1898–1928

KAHVITAUKO 14.30–15.00

SESSIO I 15.00–16.15 (H320)

Professori Harri Siiskonen
Talonpoikaisen metsänomistuksen oikeutus? Yksityismetsälainsäädännön sovel-

taminen Suomessa ja Ruotsissa 1900-luvun alkupuolella

FM Jouni Kumpulainen
Omistajalähtöistä näkökulmaa metsälainsäädännön historian tutkimukseen

SESSIO II 15.00–16.15 (H306)

FL Suvianna Seppälä
Metsän omistaminen, metsänhoito ja su-
kupuoli 1900-luvun Suomessa

FL Niko Hänninen
Raakapuun kaukokuljetukset Pohjois-
Suomessa vuosina 1945–1975

ESITELMÄ 16.30–17.15 (H320)

Professori Ilkka Nummela
Metsäteollisuuden kasvun ajoittuminen

LOPPUYHTEENVETO 17.15–17.45
(H320)

Dosentti Heikki Roiko-Jokela

SEMINAARIN PÄÄTÖS 17.45 (H320)

Suomen Metsämuseo Luston intendentti
Leena Paaskoski

Metsähistorian Seuran puheenjohtaja
Juhani Huittinen

TARJOILUA 18.15–20.00

Seminaarin järjestävät Jyväskylän yliopis-
ton Historian ja etnologian laitos, Talous-
historiallinen Yhdistys, Metsähistorian
Seura ja Lusto – Suomen Metsämuseo.

Lisätietoja:
dosentti Heikki Roiko-Jokela
040 5574831, heikki.roiko-jokela@jyu.fi

Opintoretki Kuopioon 11.–12.9.2009

Ohjelma

Perjantai 11.9.2009

9.00 Korttelimuseo (Kirkkokatu 22, Kuo-
pio); tulokahvi ja retkeilyn avaus, MH Ju-
hani Huittinen; tutustuminen museoon
10.45 siirtyminen bussilla Ortodoksiseen
Kirkkomuseoon; tutustuminen museoon,
Arkipiispa Leo
11.50 siirtyminen bussilla Karttulaan
12.20 lounas Syvänniemessä
13.15 Syvänniemi, Herman Saastamoi-
nen Oy:n historiaa, FT Jyrki Paaskoski ja
DI Matti Pitkänen
15.00 siirtyminen bussilla Riuttalan talo-
museoon
15.30 museoesittely; Oy Hallman Ab:n
historiaa ja suomalaisen tulitikun tarina,
Luston näyttelypäällikkö Pekka Lehon-
koski
17.00 siirtyminen Haminalahteen;
Haminanlahden esittely, uittoneuvos
Kaarlo Palmroth
19.00 retkeilyillallinen Haminalahdessa;
illallisesitelmänä Wright-veljesten
taide ja Haminalahti, professori emeritus
Anto Leikola
21.00 paluukuljetus bussilla Kuopioon;
yöpyminen Hotelli Scandic

Lauantai 12.9.2009

Aamupala hotellissa
9.00 siirtyminen bussilla Toivalaan
9.30 Toivalan Metsäkoulu, MH Martti Ne-
nonen; Pohjois-Savon yksityismetsäta-
lous, johtaja Olavi Rautiainen Bioener-
giasta
10.45 siirtyminen bussilla Kuopioon
11.00 Snellmanin Kotimuseo, Snell-
maninkatu 19, museoesittely; Snellman ja
metsätalous, MH Esko Pakkanen
12.30 lounas Kuopion Klubilla, Kunin-
kaankatu 10

13.15 Oy Hackman Ab:n historiaa, uittoneuvos Kaarlo Palmroth
14.00 kiertojelu Puijolle, Puijon Tornin
15.00 Päätöskahvit;
retkeily päättyy n. klo 16

Matkan hinta (sis. bussimatkat, pääsymaksut, retkeilyaikaisen huollon, kahvit, lounaat, retkeilyillallisen) on 170 €/jäsen (200 €/ei-jäsen). Metsähistorian Seuran nimellä on varattu kiintiö retkeilyä edeltäväksi ja retkeilyn väliseksi yöksi Hotelli Scandicista (Satamakatu 1, ent. Rantasipi). Huonehinnat ovat 75 €/1 hh/yö ja 85 €/2 hh/yö. Jokainen osallistuja varaa ja maksaa majoituksensa suoraan hotellista. Yhteystiedot p. (017) 1952210, kuopio@skandichotels.com

Retkeilylle mahtuu mukaan 40 henkeä. Ilmoittautuminen 15.8.2009 mennessä: Juhani Huittinen, p. 050 5906575, juhani.huittinen@gmail.com.

KIRJAT

Mustalammas
Jarmo Tammenmaa (2009)

Jarmo Tammenmaan Mustalammas-teoksessa metsä- ja työmarkkinamies kirjoittaa sotavuosista, evakosta, sotaveteraaniesimiehistään, metsäopinnoistaan ja nuoren metsäteknikon työstä metsäteollisuudessa 1960-luvulla, metsämiesten edunvalvonnasta Meton edeltäjässä ja STTK:ssa 1970–1980-luvulla, työttömyysturvan rahoituksesta, ammatillisen aikuiskoulutuksen tukemisesta, aikuisopinnoistaan ammattikorkeakoulussa ja yliopistossa, harrastuksistaan ja vielä sukunsa vaiheista Suomen kohtalon vuosina.

Kuvitettua omakustannetta, 367 s., voi tilata osoitteella:
jarmo.tammenmaa@welho.com tai 0400 508890. Hinta 20 € + postituskulut.

Uusia julkaisuja myös

Kietäväinen, Asta 2009, Metsään raivatut elämänpolut. Toimijuus ja identiteetti asutustilallisten elämäkertomuksissa.
– Acta Universitatis Lapponiensis 158.
LUP/Lapin yliopistokustannus.

Tukkilaiskisoista ilmestyy vihdoinkin kirja!

Kuhmon Pajakankoskella järjestettiin ensimmäiset Tukkilaisten valtakunnan mestaruuskisat 1949. Me kunnioitamme SM-kisojen 60-vuotista taivalta juhlakirjalla.

Kirja kertoo Suomessa puutavarauiton myötä syntyneestä ammattikunnasta – tukkilaisista sekä tukkilaiskisoista ja niiden vaikutuksesta Suomen kulttuuriin ja maaseudun elämään. Kirja tulee olemaan

dokumenttien ympärille kiedottua luettavaa tarinaa. Teos sisältää valokuvia ja vanhoja lehtileikkeitä. Kerromme tukkilaisnäytöksistä ja kuningasjätkistä. Muis-
telemme tukkilaisia sijaisnäyttelijöinä: he tekivät filmitähdistä koskenlaskijoita.

Uittoyhdistysten ja metsätoimihenkilöiden uhroutuva työ lähes sadan vuoden aikana on tuonut tukkilaiset hyvin koko kansan sankareiksi.

Veljet ja Sisaret, hankkiessanne kirjan teette kulttuuriteon työlle, jossa Teistä useimmat ovat olleet pyyteettömästi ja kiivaasti mukana. Teette samalla aikamatkan elämänmuotoon, aikaan jolloin Suomi pääsi puulla parempiin päiviin.

Teoksemme *Me tulemme taas!* antaa Teille lukuelämyksen ja uskon tulevaankin: ”Vielä niitä honkia humisee tuolla Suomen salomailla.” Kirja on kovakantinen ja sisältää runsaasti tukkilaisuuteen liittyvää aineistoa. Haastattelujen pohjalta kohtaatte 20 valtakunnanmestaria ja loputkin lehtijuttujen tai sukulaisten kertomana.

Painopiste teoksessamme on valtakunnallinen. Lisäksemme kirjoittajakaarti on kovettuja toiminnan miehiä. Pohjoisen koskikisat loihdivat eteenne Outamaan Ukkoherrat Kalle Alatalo ja Veikko Vuontisjärvi. Taitava kisailija Pielisen Karjalasta, Kuningasjätkästä tuttu Jaakko Saaristo kynäilee myös mukana. Kuhmon ja Kainuun kisat saavat arvoisensa kohtelun. Sokerina kuksan pohjalla on Hanna Snellman, jätkistä väitellyt tohtori. Elokuvan vaikutus mielikuviimme tukkilaisuudesta on merkittävä. Sitä tutkailee kirjassamme itse Peter von Bagh. Edellisten lisäksi metsäveljistämme monet ovat haastattelujen ja jopa kirjoitusten kautta kirjan sivuilla.

Julkistamme näillä näkymin kirjamme syksyllä 2009. Rovaniemellä pannu on kuumana Maurin päivänä Lapin Metsä-

museolla kaikille osallisille ja heti seuraavana päivänä tapaamme syyspäivän tanssueksena Uittopubissa asiasta innostuneet. Metsämuseo Lusto saa syksymmällä oman eteläisen esittelynsä Luston kirjaston avajaisten yhteydessä.

Otapa ja tule remmiin kanssamme.

Mauri Hast ja Pekka Lanko

Työväenlehtien avustajasta puutavarayhtiöiden propakandistiksi – Veikko Korhonen (1888–1942), tuottelias ja monipuolinen maaseutukirjailija

Viime marraskuussa sain Punkaharjulta kirjeen, jossa oli kopio Martti Tertin vuonna 1937 kirjoittamasta lyhyestä kirjaesittelystä. Kyseessä oli minulle aikaisemmin lähes tuntemattoman kirjailijan, Veikko Korhosen, vastikään ilmestynyt metsäromaanin ”Miehet sen tekevät”, jossa Tertin sanoin oli onnistuneesti yhdistelty romanttista rakkaustarinaa hyvän metsänhoidon opetuksiin.

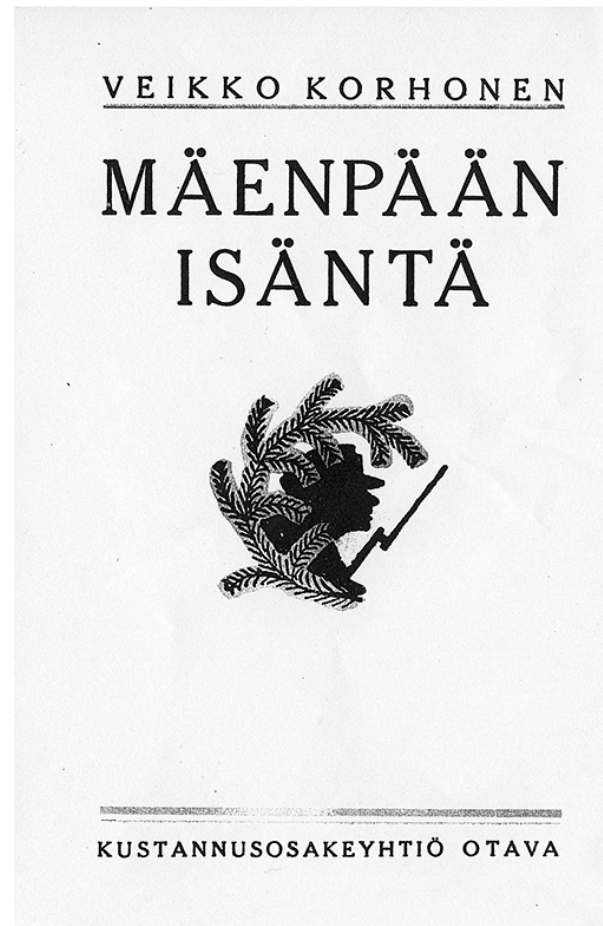
Korhosen kirjailijakuva herätti kiinnostusta, sillä tuolta ajalta – 1930-luvun loppupuolelta – ei ollut tiedossani muita vastaavia romaaneja kuin Erkki Ilmarin ”Kaukopää”, missä fiktiota ja faktaa yhdistellen kuvailtiin Imatran Kaukopään suuren metsäteollisuuskompleksin syntyä. Suomen kirjailijamatrikelista ilmeni, että Korhonen oli aikanaan ollut tuottelias ja hämmästyttävän monipuolinen kirjoittaja, jonka asteikko ulottui kapinahenkisistä runoista mitä isänmaallisimpiin romaaneihin ja näytelmiin. Yhteensä oli Korhosen kaukokirjallisia töitä listattu 49 nimikettä, jotka olivat ilmestyneet kaikkiaan seitsemällä eri salanimellä mitä erilaisimmissa yhteyksissä.

Kapinahenkinen nuori kirjoittaja Veikko Korhonen oli syntynyt kesäkuun 12. päivänä 1888 Rautalammilla maanviljelijäperheeseen. Hänen nuoruusvuosistaan ja koulutaustastaan ei juuri löytynyt tietoja, mutta monista hänen myöhemmin kirjoittamistaan erähenkisistä novelleista ilmenee, että hän oli ainakin nuoruudessaan ollut innokas metsästäjä ja korprien samoilija. Hänen kirjallinen ensiesiintymisensä oli jo vuonna 1907. Tuolloin hän sai työväen joululehdessä ”Uuden ajan kynnyksellä” julkisuuteen runosikermän, josta henki epämääräinen kapinahenki olevia oloja vastaan ja selkeä uuden maailman rakentamisen halu.

Seitsemän vuotta myöhemmin, 1914, ilmestyi Työväen näytelmäkirjasto-sarjassa kolminäytöksinen kuvaus ”Metsien mies”, joka henki syvää myötätuntoa ”pitäjän pienimpiä” kohtaan, jos kohta nykyhetken lukija saa näytelmästä sen vaikutelman, että kaikki pitäjän onnettomuudet olivat kasaantuneet päähenkilön, synkän ja yksinäisyyteen taipuvaisen Nevalaisen harteille. Hän oli menettänyt satonsa ja saanut hädän torpastaan ja vetäytynyt perheineen kaukaiseen korpimökkiin harjoittaen elatukseksi metsästystä. Pian Nevalainen tuomitaan laittomasta hirven kaadosta sakkoihin, salama tappaa mökin ainoan lehmän, suo nielee hevosen ja rovasti kieltäytyy suosittelemasta kirkollismaksunsa laiminlyöneen miehen anomaa viljelyslainaa. Viimein tyttären rakastaja paljastuu vaimon aviottomaksi pojaksi, mikä tapaus täydentää itsemurha- ja mielipuolisuussarjan lisäksi perheen täydellisen tuhon.

”Metsien miestä” seuraavien viiden vuoden aikana Korhonen julkaisi maaseutuhenkisiä kertomuskokoelmia, satiirin lehtimiehenä toimivan räätälimestarin komelluksista ja humoristia (tai ainakin sellaisiksi tarkoitettuja) kuvauksia tavallisten kyläläisten riitaisuuksista sekä muutaman terävän luonnehdinnan hyvää tarkoittavista, mutta hengeltään veltoista kirkkoher-

roista ja apupapeista. Korhonen itsekin työskenteli jonkin aikaa jyväsyläläisen yhteiskuntakriittisen ”Sorretun voiman” aputoimittajana.

Asenteet muuttuvat

Vuonna 1918 Korhosen asenteet näyttivät muuttuvan selvästi. Kun hän oli aikaisemmin mm. kuvaillut talollista, joka renkiensä kahdeksan tunnin työajan intoilusta ärtyneenä torjuu mökin miehen pyynnön saada hiukan heiniä lehmälleen, vuonna 1919 ilmestyneessä romaanissa sen isänmaallinen nimihenkilö, Mäenpään isäntä pyrkii vapaaehtoisesti jakamaan maitaan torppareilleen. Syvästi loukkautuneena tämä hyväntahtoinen mies kuitenkin huomaa, että hänen alustalaisensa torjuvat kaikki tarjoukset herrojen metkuina ja vain haaveilevat uuden vallanku-

mouksen yrityksestä, jolloin olisi köyhälis-
tön vuoro maksaa moninkertaisesti se
mitä nyt olivat kärsineet.

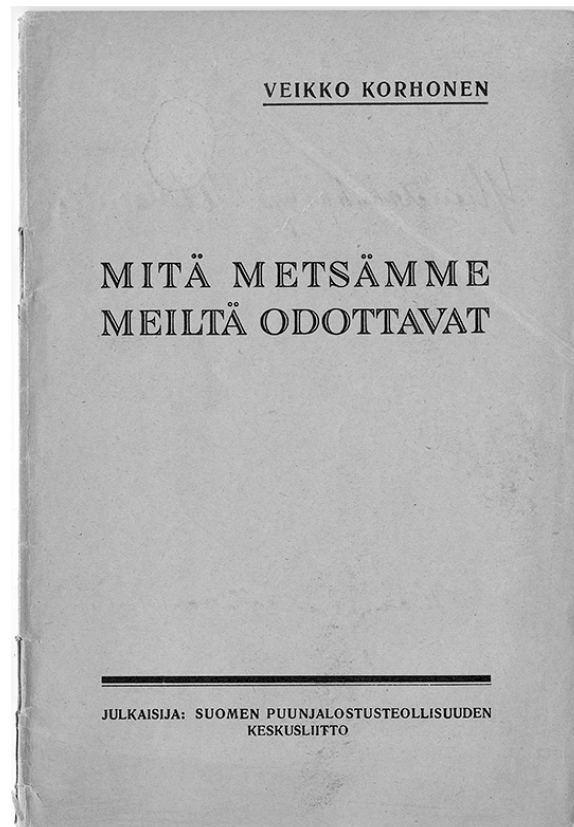
Muutaman yhteiskunnallisen maalaisro-
maanin jälkeen Korhonen siirtyi kirjoitta-
maan eläinsatuja ja -kuvauksia lapsille.
Vuonna 1921 ilmestyi satukokoelma
”Metsä ja kartano” ja seuraavana vuonna
Emil Cedercreutzin kuvittama ”Koti-
eläimiä” sekä ”Pihamaa ja takalisto”, jon-
ka Rudolf Koivu oli kuvittanut. Useiden
kyläkuvausten ohella Korhonen kokeili
1920-luvulla kykyjään historiallisten ker-
tomusten laatijana. Kahdessa niteessä
hän valotti erilaisia ihmiskohtaloita paka-
nuuden ajalta aina Ison vihan loppuun.
Välillä ilmestyivät ”Naimakuumetta”, joka
oli tarkoitettu ”ilveilyksi” sekä osuustoimintaa mainostava näytelmä ”Onnen tie”.
Pellervon kirjasto -sarjassa ilmestyi vuo-
rostaan vuonna 1929 kolmen osuuskas-
sa-aiheisen näytelmän sarja ”Maan siu-
naus”, jota seurasi Maalaiskuntien liiton
kustantama ”Suomen lasten maatalous-
aapinen”.

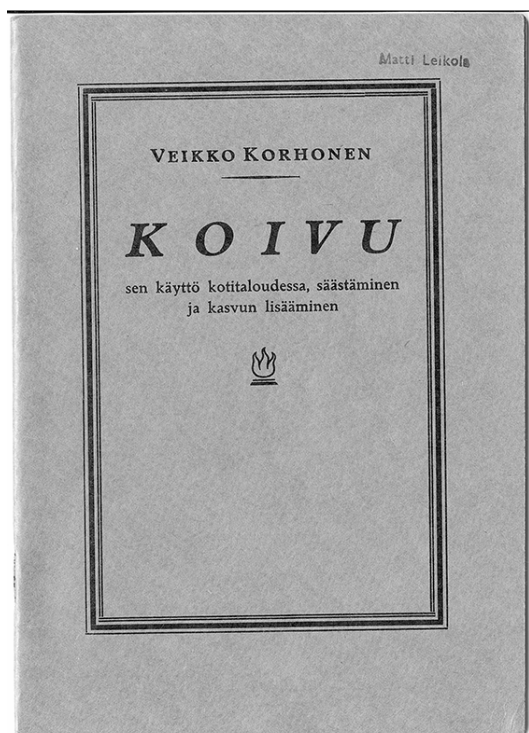
Välillä Korhonen siirtyi muistelemaan
metsästyskokemuksiaan. Kolmeen novel-
likokoelmaan hän tallensi eräretkien sat-
tumuksia ja vaikutelmia. Muutaman vuo-
den ajan hän oli plagiointisyytteiden vuok-
si kustantajien mustalla listalla, mutta
vuonna 1934 ilmestyi nuorille asevelvollisille tarkoitettu opaskirja ”Mitä isänmaa
sinulta odottaa”, jota seurasivat lastenkir-
jat ”Matin ja Maijan marjamatka” ja ”Nuk-
ku-Matti, Totteli ja pikku Lasse Fazerin
suklaalinnassa”. Veikko Korhonen oli
selvästi päässyt jälleen vauhtiin, sillä sa-
mana vuonna (1934) ilmestyi Marttaliiton
kirjasarjassa ”Puoli voimaa Leenalla”
-niminen vuoropuhelu.

Metsänhoitoa edistämään

Jossakin vaiheessa 1930-luvulla Korho-
nen oli tutustunut Martti Terttiin, joka oli
ilmeisesti rohkaissut Korhosta kirjoitta-

maan metsänhoitoon innostavia kirjoja.
Vuonna 1934 ilmestyi hyvään metsänhoi-
toon innostava pieni kirjanen ”Mitä met-
sämme meiltä odottavat” ja seuraavana
vuonna koivua jalostavan teollisuuden
sponsoroima kirja ”Koivu, sen käyttö koti-
taloudessa, säästäminen ja kasvun li-
sääminen”, johon Tertti oli kirjoittanut al-
kusanat. Kirjan sisältö on tuolle ajalle hy-
vin tyypillinen: polttopuun haaskaamises-
ta varotetaan, metsälaiduntaminen ja
tuohen kiskonta tuomitaan täysin ja koi-
vumetsien tuotoksen lisäämiseen annea-
taan monenlaisia neuvoja. Lopuksi Kor-
honen kohdistaa vetoavat sanansa maa-
talojen emännille ja innostaa heitä ryhty-
mään koivujen suojelijoiksi. Myös nuori-
soa Korhonen kehottaa ryhtymään koivu-
jen hoivaajiksi: ”Hoivatessanne koivikkoa
teette yhtä kauniisti kuin auttaessanne
omia leikkiveroitte, milloin nämä
apua tarvitsevat”.

Korhosen varsinainen pääteos, otsikoltaan hieman provosoiva "Miehet sen tekevät" ilmestyi kaksi vuotta myöhemmin, 1937 WSOY:n kustantamana. Kirja kertoo kahdesta veljeksestä, joista toinen työskentelee metsäkylillä metsänhoidon neuvojana ja toinen rakentaa insinöörinä suurta sellu- ja paperitehdasta. Samaan aikaan kun tehdaskompleksi nousee insinöörien ja työmiesten yhteisten ponnisteluvoimalla, metsäseutujen isäntien neuvonta osoittautuu kiviseksi työmaaksi "Tuskinpa on mikään valistustyö meillä ollut niin hikistä ja vähätuloksista kuin metsävalistustyö" Korhonen itsekin huokaa. Vähitellen laiskansitkeät isännät kuitenkin alkavat kuulla järjen ääntä ja yleinen innostus metsänhoitoon alkaa vallata alaa syrjäkylilläkin. Samalla kehittyneen metsäneuvojan rakkaussuhde siveään ja vaatimattomaan talon tyttäreeseen, kunnes koittaa kevät niin Suomen salolle kuin sellutehtaan valmistuvalle rakennustyömaallekin. Sekä metsäneuvoja että hänen insinööriveljensä saavat kumpikin itselleen erinomaiset vaimot, metsien tila kohenee ja sellutehdas valmistuu vauhdilla.

la. Koko luonto on tulvillaan suven suloisuutta ja isänmaallinen maanpuolustushenki valtaa niin insinöörit kuin tavalliset työläisetkin.

Suomen luonnon ja jalojen aatteiden kuvaaja

Veikko Korhonen kirjoitti paljon ja monenlaisista aiheista. Hänellä oli joustavuutta siirtyä vaivatta asiaproosasta maisemien maalailuun, eikä hän kaihtanut luontekuvauksen yritelmiäkään. Parhaimmillaan hän oli mielestäni eräretkien ja metsätyskokemustensa kuvaajana, sillä hänen kirjoissaan esiintyvät monet ihmisluonteet jäävät oudon voimattomiksi. Ristiriitojen raastamista, välillä aivan epätoivoon vajovista ihmisistä tulee kaksiulotteisia, vailla syvyyttä olevia mekaanisia nukkeja, jotka osaavat liikkua vain siihen suuntaan, mihin ajan aatteet heitä vievät. Sellaista inhimillistä syvyyttä ja särmää, jollaista tapaamme esimerkiksi samanaikaisen maalaismiehen, Pentti Haanpään, jutusta, saa turhaan hakea Korhosen tarinoista. Myös sellainen kansankielen sanontojen rikkaus ja kuvauksien iskevä osuvuus, joka on olennaista mm. Veikko Huovisen novelleille, jää puuttumaan Korhosen kertomuksista.

On kuin Korhosen kirjailijaminä olisi käynyt liian kauan kansanopistoa ja liian tarkkaan yrittänyt noudattaa kaikkia hänelle annettuja itsessään hyvää tarkoittavia ohjeita. Kuten työväenkirjallisuutta tarkastellut Raoul Palmgren hieman happamasti totesi, Korhosen kirjallinen tuotanto osoitti, että tämä ei ollut vailla lahjakkuutta, mutta omaperäisyyttä puuttui, mikä ilmeni mm. melodramaattisuuteen taipuvana romantiikkana ja farssimaisena huumorina. – Metsänhoidon ja koko maaseudun elämän edistäjänä hän varmaan oli vakavissaan, ja tämä piirre nostaa hänet vieläkin tutustumisen arvoiseksi kirjoittajaksi.

Matti Leikola

ESITTELYT

Pietarin metsäteknillinen akatemia

Metsähistorian Seuran opintomatalla syyskuussa 2008 käytiin myös Pietarin metsäteknillisessä akatemiassa. Akatemia (*The St. Petersburg State Forest-Technical Academy*) on Venäjän johtava metsätieteellinen korkeakoulu ja samalla yksi maailman suurimmista korkeinta metsäopetusta tarjoavista opinahjoista. Akatemiassa opiskelee 8 000 opiskelijaa, opettajia on yli 500: 75 professoria, 245 apulaisprofessoria ja 205 assistenttiprofessoria. Luokkahuoneita ja laboratorioita on noin 1 000.

Akatemia on perustettu vuonna 1803. Tuolloin Aleksanteri I perusti Puskiniin ensimmäisen metsäalan oppilaitoksen. Vuonna 1811 oppilaitos siirrettiin nykyiselle paikalleen Pietariin. Akatemia kuului aluksi merihallinnon alaisuuteen, koska sen tärkein tehtävä oli edistää laivanrakennuspuiden kasvatusta. Alkuvaiheen oppikirjat olivat lähinnä saksalaisia ja puolalaisia. Ensimmäinen venäjänkielinen alan oppikirja kirjoitettiin vuonna 1831.

Toisen maailmasodan jälkeen perustettiin metsäteknillinen akatemia myös Jekaterinburgiin, Sverdlovskin alueelle. Paikka sijaitsee Ural-vuorten keskiosassa Aasian puoleisella vuoristotasangolla.

Pietarin metsäteknillisessä akatemiassa on yhdeksän tiedekuntaa ja niissä 50 osastoa. Tiedekunnat ovat Metsätalous, Metsäteknologia, Metsäkoneteknologia,

Mekaaninen puunjalostus, Kemiallinen puunjalostus, Taloustieteet ja hallinto, Humanistiset aineet, Korkeakouluopintoihin valmistavat opinnot ja Täydennyskoulutus.

Kandidaattiopinnot (*Bachelor*) kestävät neljä vuotta. Sen jatkona voi suorittaa tutkijan tai opettajan tehtäviin valmistavan maisterin (*Master of Science*) tutkinnon tai käytännön tehtäviin valmistavan insinööritutkinnon (*Engineer*). Edelleen Akatemiassa voi suorittaa lisensiaatin ja tohtorin tutkinnon sekä muita jatko- ja erikoistumisopintoja.

Akatemiassa on paljon myös ulkomaisia opiskelijoita – eri puolilta Eurooppaa ja Kaukoidästä ym. Vaatimuksena on venäjän kielen taito, mutta puunjalostusteknologiassa on myös englanninkielinen linja. Akatemian yhteyteen on vuonna 1995 perustettu Metsätalouden ja metsäteollisuuden kansainvälinen keskus (*International Centre of Forestry and Forest Industries*), jonka tarkoituksena on integroida metsäopetus, metsätieteet ja kauppa sekä edistää kansainvälisiä yhteyksiä ja vaihtoa. Akatemialla on yhteyksiä Suomeen mm. Tampereen ammattikorkeakouluun, Lappeenrannan yliopistoon ja Euroopan metsäinstituuttiin.

Akatemian toimitilat sijaitsevat vuonna 1827 perustetussa 64 hehtaarin laajuisessa Akatemiapuistossa, joka on 1800-luvun puistoarkkitehtuurin muistomerkki ja yksi Pietarin perinteisistä nähtävyyksistä. Se on myös kaupunkilaisten suosima virkistysalue ja siellä järjestetään monenlaisia yleisötapahtumia. Puiston kasvitieteellisessä puutarhassa on yli 2 000 lajia – puita, pensaita ja muita kasveja. Trooppisille ja subtrooppisille kasveille on kasvihuoneita. Puutarhalla on yhteyksiä noin 240 kasvitieteelliseen puutarhaan kautta maailman.

Akatemian kirjastossa on 1,5 miljoonaa metsäalaaan liittyvää julkaisua. Akatemiassa on myös metsämuseo, metsähyönteismuseo ja metsäeläintiede- ja metsästysmuseum sekä maaperä-, geologiset sekä kasvitieteelliset kokoelmat, joissa on yli 150 000 näytettä. Museot ovat yleisölle avoimia, mutta lähinnä opiskelijoiden ja koulujen käyttämiä.

Seuran retkeläiset Akatemiassa; esittelijänä professori Evgeny Kuznetsov. Kuva Markku Rauhalhti.

Syktyvkarin metsäinstituutti

Pietarin metsäteknillisellä akatemialla on filiaali Syktyvkarissa Komin tasavallassa. Se tarjoaa opetusta lähinnä Venäjän pohjoisten alueiden ja Komin tasavallan metsätalouden ja metsäteollisuuden tarpeisiin. Sen opintolinjat ovat suurin piirtein samat kuin itse akatemiankin.

Opetus- ja havaintoalueet

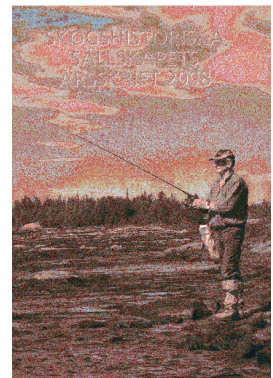
Akatemialla on oma opetus- ja koeleshoz Lisinossa (noin 60 km Pietarista etelään). Siellä monet tutkijat ja opettajat syventävät ammattitaitojaan ja tekevät tutkimuksiaan. Myös akatemian opiskelijat tekevät siellä opinnäytetöitään. Lisinon hoitoalueessa on metsää 28 400 hehtaaria sisältäen 9 000 hehtaarin laajuisen boreaalisten kuusimetsien suojelualueen. Metsissä on runsaasti metsänhoitoon, puulajikokeisiin, tuotoskokeisiin ja metsänsuojeluun liittyviä pysyviä koe- ja näytealoja.

Toinen akatemian opetus- ja havaintoalue on Ohta leshoz Pietarin kupeessa, osin kaupungin puolella. Ohtassa metsiä on 1 729 hehtaaria. Ohtan alue on nimetty omaan tarkoitettu havainnollistamaan suurkaupungin vaikutusta metsän ekosysteemeihin.

Lisinon metsäopisto on Venäjän vanhin metsäopetusta tarjoava ammatillinen ja keskiasteen oppilaitos, perustettu vuonna 1834. Metsäopisto on metsätyöntekijöiden ja metsätyönjohtajien ammatillinen oppilaitos sekä alan jatkokoulutuslaitos. Opiskelijoita on noin 600.

Markku Rauhalhti

Lähteet: opintomatkan muistiinpanot, netti

Ruotsin Metsähistorian seura

Ruotsalainen veljesseuramme Skogshistoriska Sällskapet perustettiin 16.2.1990 eli lähes viisi vuotta ennen meidän seuraamme. Sen toiminta-ajatus ja toimintamuodot ovat paljolta samanlaiset kuin meilläkin. Seura järjestää ajoittain esitelmä- ja keskustelutilaisuuksia sekä 4-5 retkeilyä vuodessa eri puolille maata, pääosin yksipäiväisinä, joskus myös matkan ulkomaille. Seura julkaisee neljästi vuodessa painoasuisen 8-12-sivuisen jäsenlehden nimeltään *Skogshistoriska Tidender* sekä vuosittain *Skogshistoriska Sällskapets Årsskrift* -nimisen aikakausjulkaisun. Tänä keväänä ilmestynyt Årsskrift 2008 on noin 200-sivuinen ja sisältää 11 metsähistoriallista tutkimus- ja

muuta raporttia ja kirjoitelmaa sekä jäsenluettelon. Julkaisun taloutta helpotetaan mainoksilla. Seura jakaa ajoittain myös 3 000 Skr:n tunnustuspalkintoja alan ansioituneille harrastelijatutkijoille.

Lisätäkseen tunnettuuttaan ja edistääkseen jäsenhankintaansa Ruotsin Metsähistorian seura on pyrkinyt avautumaan lisää nuorison ja muun yleisön suuntaan. Se on mukana Skansenin huvipuiston "Metsätalon" (Skogens Hus) toiminnassa, on tehnyt liikuteltavan julkaisunäyttelyn ja osallistuu erilaisiin metsäpäiviin. Viime vuonna saadun rahalahjoituksen turvin jaettiin 150 kpl vuosijulkaisua metsäalan yhteisöille ja kouluille. Seuralla on yhteistoimintaa meidän Metsäyhdistystämme vastaavan Föreningen Skogensin kanssa.

Meidän Metsähistorian Seurallamme ei ole Ruotsin vastaavaan nähden mitään hävettävää. Monin osin olemme saaneet aikaan enemmän, esimerkkeinä tutkimus- ja julkaisutoiminta. Seuramme yhteistyö Luston kanssa on kiinteätä, mutta Ruotsin seuralla sen sijaan on hyvin vähän yhteyksiä alan museoihin. Myös pohjoismaisessa yhteistyössä Ruotsin Metsähistorian seura on ollut hyvin vaisu. Me taas olemme olleet yhteistyön alkuunpanija ja aktiivinen toteuttaja.

Ruotsin Metsähistorian seuran puheenjohtajana toimii jägmästare (metsänhoitaja), Assi Domänin entinen varakonsernijohtaja Roger Asserståhl. Pohjoismaiden metsähistorian seurojen ja metsämuseoiden yhteistyöryhmässä seuraa edustaa sen sihteeri Gunnar Johansson.

Ruotsin Metsähistorian seuralla on viime vuoden toimintakertomuksen mukaan 874 jäsentä, mukana myös yhteisöjä. Jäsenmaksu on 250 Skr eli runsaat 20 €, opiskelijoilta 100 Skr. Seuran kotisivu: www.skogshistoria.nu.

Markku Rauhalahi

Tervetuloa Luston kesään!

Tulevan kevään aikana Lustossa avataan neljä uutta erikoisnäyttelyä, joissa näkyvät erityisesti metsäalan suuret juhlavuodet. Kesän aikana metsäkulttuuria tehdään tutuksi myös työnäytöksissä ja kesän päätapahtumassa Metku – Metsäkulttuuripäivillä viikkoa ennen juhannusta. Lisäksi esillä ovat laajat perusnäyttelyt, Metsää etsimässä ja Koneaika.

Metsähallituksen draamallinen juhlanäyttely **Kohtauksia metsässä – Metsähallitus 150 vuotta** tapahtuu metsissä ja maailmalla, kämpillä ja konttoreissa vuosina 1859–2009. Näyttelyssä on tarjolla arjen aherrusta, syvää sympatiaa, kiivaita kiistoja, koskettavia kohtaamisia ja hupaisiakin hetkiä Metsähallituksen taipaleen varrelta. Näyttely esillä 20.5.2009–28.3.2010. **Metsäylioppilaat ry 100 vuotta** -näyttely kertoo puolestaan metsäylioppilaiden opiskelijaelämästä Helsingin yliopistossa ja Hyytiälän metsäharjoitteluasemalla. Näyttely esillä 20.5.–30.9.2009. Toisen satavuotiaan, Suomen Metsätieteellisen Seuran kirjanäyttely **Moderni metsätiede yhteiskunnan suunnannäyttäjänä** on esillä 20.5.–30.8.2009. Näyttelyssä on otos viime vuosien suomenkielisestä metsätieteellisestä ja metsäaiheisesta kirjallisuudesta. Teemoina ovat mm. ilmastonmuutos,

luonnon monimuotoisuus, bioenergia ja uusi metsäteknologia.

Kesäkuussa Lustossa avataan myös näyttely **Elämäni maisemia – japanilaisen mestarin Kai Higashiyaman henkilökuva**, jossa esitellään merkittävän japanilaisen taidemaalarin tuotantoa. Näyttelyssä on esillä 26 aitoa litografiaa, joiden aiheet vaihtelevat perinteisestä japanilaisesta maisemamaalauksesta pohjoismaisiin maisematunnelmiin. Multimedial ja valokuvan sekä henkilökohtaisten esineiden avulla japanilaisen mestarin henkilöhistoria avautuu näyttelyssä elävänä. Näyttely esillä 20.5.–13.9.2009. Keväällä Lusto järjestää opintoretkiryhmiä ja leirikouluille työpajoja koulujen metsäopetuksen tueksi. Työpajaviikkojen aiheet on valittu Luston perus- ja erikoisnäyttelyiden teemoista. **Puukkoviikkoa** vietetään 11.–15.5., jolloin tutustutaan perisuomalaiseen työkaluun, veistellään kiehisiä ja pohditaan työskentelyn turvallisuutta ja puukon oikeaa huoltoa. Oma suhdettaan metsään nuoret pääsevät pohtimaan **Kohtaamisia metsäpoluilla** -työpajaviikolla 18.–22.5. Oikeaa metsäkonetta päästään ajamaan **Metsäkoneviikolla** 25.–28.5.

Luston vuoden mittavin tapahtuma on viikkoa ennen juhannusta 12.–14.6. järjestettävä **Metku – Metsäkulttuuripäivät**. Tapahtuma tarjoaa aitoja elämyksiä ja uusia kokemuksia kaikille metsän ystäville. Kolmen päivän ajan ohjelmassa on tietoa metsästä, koneiden pärinää, metsäperinnettä esitteleviä työpajoja, työnäytöksiä ja metsätorin monipuolisia tuotteita koko perheen iloksi. Tukkilaisromantiikkaakin on luvassa. Metsäkulttuuripäivien tavoitteena on elävän ja monipuolisen tarjonnan avulla tuoda esille niin vanhaa kuin uuttakin metsäperinnettä. Kesän aikana Luston piha-alueella nähdään lisäksi muitakin työnäytöksiä, mm. pärehöyläystä, moottorisahaveistoa ja tervanpolttoa.

Anne Kaljunen

ANNI CORONAE
1862-2009

Anni Coronae 1862–2009 – yhteistyön vuodet

Vuonna 1999 muodostettiin neljästä Helsingin yliopiston yksiköstä, Metsäkirjastosta (1862–1999), Luonnontieteiden kirjastosta (1899–1999), Maatalouskirjastosta (1930–1999) ja Biokeskuksen kirjastosta (1995–1999) Viikin tiedekirjasto. Vuonna 2004 siihen yhdistyi vielä eläinlääketieteellisen tiedekunnan kirjasto. Viikin tiedekirjaston 147 vuoden taakse ulottuvaa historiaa ja perustamisen jälkeistä kymmentä vuotta Viikin Infokeskus Koronassa juhlistaan vuonna 2009 tunnuksella Anni Coronae 1862–2009, yhteistyön vuodet.

Kirjasto palvelee Helsingin yliopiston opiskelijoita ja tutkijoita sekä kaikkia muita tiedontarvitsijoita Viikin kampuksen kaikilla tieteenaloilla, jotka ovat biotieteet ja biotekniikka, ekologia, systematiikka ja ympäristöala, elintarvikeala, eläinlääketiede, farmasia, kotitalous- ja kuluttaja-ala, maatalousala, metsä- ja puuala sekä talous- ja yhteiskuntatieteet.

Viikin tiedekirjasto, Helsingin yliopisto

Juhlavuoden ohjelma:

<http://www.tiedekirjasto.helsinki.fi/esittely/AnniCoronae.html>; Helsingin yliopiston kirjastojen verkkolehti Verkkaari 2/09: Viikin tiedekirjaston juhlavuosi 2009 alkoi / Eeva-Liisa Viitala <http://www.helsinki.fi/kirjastot/verkkari/2009/02/annicoronae.html>; Helsingin yliopiston kirjastojen verkkolehti Verkkaari 3/09: Aikamatka erämaahan - Evon metsäopiston kirjastoa etsimässä / Eeva-Liisa Viitala <http://www.helsinki.fi/kirjastot/verkkari/2009/03/annicoronae.html>

Metsähistorian Seura

C/o Lusto, 58450 PUNKAHARJU
metsahistorian.seura@lusto.fi
www.lusto.fi/seura.html

Puheenjohtaja Juhani Huittinen
Lönnotinkatu 4 A 1, 50100 Mikkeli
P. 050 590 6575 juha-
ni.huittinen@gmail.com

Varapuheenjohtaja Markku Rauhalhti
Paalikatu 13, 33400 Tampere
P. 050 68 980 rauhalhti@kolumbus.fi

Muut hallituksen jäsenet:
Jaana Laine, Matti Leikola,
Helkamari Nolte, Heikki Roiko-Jokela,
Liisa Siipilehto, Tapani Tasanen,
Jarmo Tammenmaa

Sihteeri Leena Paaskoski
Lusto, 58450 Punkaharju
P. 050 366 9552
leena.paaskoski@lusto.fi

Taloudenhoitaja Reija Turunen
Lusto, 58450 Punkaharju
P. (015) 345 1012
reija.turunen@lusto.fi